Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (Jud. Jomiru-Niculiță Veronica)
Dosarul nr. 3r-820/24
2-24057722-02-3r-30072024

D E C I Z I E

12 septembrie 2024 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Dașchevici Grigore

soluționând, fără ședință de judecată, recursul declarat de Cristea Pavel împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 4 iulie 2024, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de Cristea Pavel către Ministerul Justiției cu privire la suspendarea executării ordinului nr. 120-p din 20 mai 2024, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ,

C O N S T A T Ă:

Obiectul și temeiurile cererii:

La 29 mai 2024, Cristea Pavel a depus cerere către Ministerul Justiției cu privire la suspendarea executării ordinului nr.120-p din 20 mai 2024 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare și încetarea raporturilor de serviciu ale dlui Pavel Cristea”, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ.

În susținerea cererii sale, reclamantul a indicat că a fost informat telefonic de Direcția resurse umane a Inspectoratului Național de Probațiune despre recepționarea prin poșta electronica a ordinului nr. 120-p din 20.05.2024 privind aplicarea sancțiunii disciplinare și încetarea raporturilor de serviciu a lui Cristea Pavel.

Reclamantul a menționat că a fost în concediu medical, iar raporturile fiind suspendate în legătură cu boala. De asemenea, în perioada 20-22 mai 2024, ministra se afla în Belgia pe când ordinul este semnat olograf. A fost depusă cerere prealabilă la autoritatea publică la 21 mai 2024 cu solicitarea privind dispunerea suspendării executării actului administrativ și anularea ultimului. Prin răspunsul din 23.05.2024 s-a refuzat suspendarea.

Reclamantul a susținut că ilegal a fost destituit din funcție pentru abaterile desciplinare ori autoritatea publică nu indică normele legale încălcate, dar expune aprecieri formale fără a fi argumentate juridic, nu a fost inițiată nici o procedură disciplinară. Prin executarea actului administrativ defavorabil se îngrădește reclamantului angajarea în următorii 5 ani, fără un venit, fapt care va pune în pericol bunăstarea întreținerii familiei și persistă pericolul producerii unor prejudicii ireparabile

reclamantului, iar suspendarea executării reprezintă instrumentul procedural eficient pentru respectarea principiului legalității.

În materie de drept, Cristea Pavel și-a întemeiat cererea în baza prevederilor art. 172 alin. (1) și 214 din Codul administrativ.

Poziția părților expusă în instanța de fond:

La 24 iunie 2024, Ministerul Justiției a depus referință, indicând că reclamantul nu a depus probe pertinente și concludente care ar confirma că neaplicarea suspendării ar crea acele pagube iminente ce le poate suferi reclamantul. Consideră că nu au fost argumentate suficient cele două motive prevăzute de lege pentru suspendarea actului administrativ. Astfel că a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii de suspendare a executării.

În data de 26 iunie 2024, reprezentantul reclamantului a depus obiecții asupra referinței pârâtului, indicând că în vederea confirmării veridicității argumentului că ministrul își exercita atribuțiile în incinta ministerului nu au fost prezentate careva probe. Cu referire la motivele de suspendare, reclamantul a mai invocat că la emiterea actului administrativ contestat, ministra se afla în deplasare, iar reclamantul se afla în concediu medical. În privința celui de al doilea temei de suspendare se invocă că constă în îngrădirea dreptului de angajare și exercitare a unei funcții publice pe o perioadă de 5 ani, lipsind reclamantul de venituri necesare pentru întreținerea familiei sale.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 4 iulie 2024, s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de Cristea Pavel către Ministerul Justiției cu privire la suspendarea executării ordinului nr. 120-p din 20 mai 2024, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ.

Calea de atac exercitată:

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la 16 iulie 2024, avocatul Iavorski-Baidaus Ana, acționând în interesele lui Cristea Pavel, a declarat recurs, solicitând anularea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 4 iulie 2024, cu emiterea unei noi încheieri prin care să fie admisă cererea depusă de Cristea Pavel către Ministerul Justiției cu privire la suspendarea executării ordinului nr. 120-p din 20 mai 2024.

În motivarea cererii de recurs, partea recurentă a indicat că încheierea instanței de fond este neîntemeiată, având la bază o examinare subiectivă și pasibilă de anulare, din următoarele considerente:

- în cererea de chemare în judecată reclamantul a argumentat ilegalitatea ordinului nr. 120-p din 20 mai 2024;

- dacă judecătorul ar fi cercetat și apreciat legalitatea conduitei autorității publice, Ministerului Justiției în baza legislației muncii, legii speciale cu privire la funcția publică, a Regulamentului cu privire la comisia de disciplină aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009, cu siguranță, instanța ar fi ajuns la o soluție justă, legală și întemeiată;

- în referința anexată de Ministerul Justiției, se menționează că reclamantul nu a depus probe pertinente și concludente care ar confirma că neaplicarea suspendării ar crea acele pagube iminente ce le poate suferi reclamantul;

- instanța de judecată a reținut că suspendarea actului administrativ poate fi admisă în cazul confirmării incontestabile a existenței unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil. Prin încheierea emisă instanța de judecată absolvă și încurajează autoritatea publică de a întreprinde acțiuni abuzive în continuare. Ministerul Justiției invocă niște argumente evazive referitoare la crearea unui prejudiciu iminent și admite încălcarea gravă a procedurii de concediere a funcționarului public prin actul administrativ;

- decizia discreționară aplicată la caz este arbitrară și imparțială, încălcându-se dreptul la un proces echitabil, garantat de CEDO. Rrespectarea cadrului normativ este executoriu pentru angajator la eliberarea angajatului. Totodată, legiuitorul în cauzele privind raporturile de munca absolvă salariatul de sarcina probațiunii în vederea de a demonstra vina angajatorului. Însă, la caz s-a argumentat inclusiv procedura administrativă ilegală aplicată de Ministerul Justiției;

- Ministerul Justiției nu își fundamentează acțiunile pe prevederile legale, iar instanța de judecată legitimează conduita autorității publice, chiar dacă aceasta contravine dispozițiilor legale. Instanța de judecată a examinat superficial cererea adresată, și prin simplul motiv că, nu s-a expus asupra faptului că există două ordine ce se contrazic emise de Ministrul Justiției în privința eliberării;

- instanța de judecată motivează asupra „lipsei circumstanțelor de fapt, care ar convinge din start judecătorul că actul administrativ individual este ilegal”. Dar nu a luat în considerație faptul că, Ministra Justiției a emis ordinul nr. 120-p din 20.05.2024 în momentul aflării în concediu a lui Cristea Pavel;

- reclamantul Cristea Pavel a argumentat că la emiterea actului administrativ contestat, ministra se afla în deplasare, iar reclamantul se afla în concediu medical.

Partea recurentă a mai susținut că ordinul nr. 120-p din 20 mai 2024 este unul ilegal și emis contrar prevederilor legale, iar executarea acestuia în continuare duce în mod inevitabil la încălcarea drepturilor legale și materiale ale reclamantului, astfel că se solicită suspendarea ordinului contestat.

Partea recurentă a relevat că instanța evită sa examineze argumentele reclamantului, evită să analizeze circumstanțele încălcării drepturilor private ale lui Cristea Pavel, favorizând instituția publică în detrimentul dreptului personal privat. Contrar motivației primei instanțe, reclamantul a adus argumente ce însumează și întrunesc condițiile specifice prevăzute de art. 172 a Codului administrativ.

Partea recurentă a precizat că emiterea ordinului contestat la 20 mai 2024, în perioada în care *de iure* directorul adjunct Cristea Pavel se afla în concediu medical, iar Ministra Justiției se afla în deplasare, conține un viciu deosebit de grav și acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanțelor cazului. În al doilea rând prin continuarea executării actului administrativ persistă vădit pericolul de

producere a unor prejudicii ireparabile reclamantului, prin denigrarea imaginii și încetarea plăților drepturilor salariale petiționarului de către autoritatea publică în care activează.

Partea recurentă a punctat că pentru destituirea din funcție, reclamantul Cristea Pavel nu întrunește nici o condiție din prevederile art. 64 din Legea nr. 58/2008, iar Ministerul Justiție din nou, nu a prezentat nici o probă, atât în ordinul emis nr. 120- P din 20 mai 2024, în referința depusă la 24 mai 2024, precum și în nici unul din răspunsurile emise la toate cererile prealabile, ce au fost adresate Ministerul Justiție în vederea contestării ordinului 120-P din 20 mai 2024, despre necesitatea și legalitatea eliberări din funcție a lui Cristea Pavel, doar prin destituire din funcție.

Partea reucrentă a explicat că prin cerere prealabilă din 21 mai 2024, s-a solicitat autorității emitente, Ministerul Justiției anularea actului administrativ defavorabil, ordinului nr. 120-p din 20 mai 2024, deoarece conține atât vicii de drept, cât și de procedură. Ministra justiției analizând temeiurile cererii prealabile și stabilind că a admis unele greșeli la emiterea ordinului nr. 120-p din 20 mai 2024, precum și că Cristea Pavel a fost destituit din funcție în momentul aflării în concediul de boală, a emis un nou ordin (din textul căruia reiese o modificare a Ordinului nr. 120-p din 20.05.2024). Astfel, prin ordinul nr. 129-p din 23 mai 2024, s-a dispus încetarea raporturilor de serviciu ale domnului Cristea Pavel începând cu prima zi lucrătoare de reîncadrare în funcția publică, după încetarea motivului care a provocat suspendarea raporturilor de serviciu. Prin ordinul nr. 129-p din 23 mai 2024, Ministra Justiției indică momentul destituirii „începând cu prima zi lucrătoare de reîncadrare în funcția publică”, însă nu dispune „modificarea” ordinului nr. 120-p din 20 mai 2024.

Partea recurentă a enunțat că primul ordin nr. 120-p din 20 mai 2024 nu este modificat sau anulat, astfel se atestă că sunt 2 (două) ordine care prevăd două date diferite a momentului destituirii.

Partea reucrentă a mai afirmat că ordinele nr. 120-p din 20 mai 2024 și nr. 129-p din 23 mai 2024 au fost emise cu depășirea termenului prevăzut de art. 59 alin. (3) din Legea nr. 158 din 4 iulie 2008.

Partea recurentă a reiterat că existența pericolului eminent prin executarea actului administrativ individual defavorabil constă în îngrădirea dreptului de angajare și exercitare a unei funcții publice pe o perioadă de 5 ani, totodată lipsind reclamantul de venituri necesare pentru întreținerea familiei sale. La fel, toate prejudiciile ce vor fi aduse reclamantului în urma executării actului defavorabil, vor fi achitate din bugetul statului, buget unde fiecare dintre noi zilnic face aportul.

Partea recurentă a mai notat că prin ordinul nr. 120-p din 20 mai 2024, se încalcă abuziv dreptul la muncă al recurentului, în lipsa respectării procedurii administrative imperativ stabilită de legiuitor în Codul administrativ, în legea specială (Legea 158/2008), ceea ce va constitui temei de anulare a actului respectiv.

În materie de drept, recursul a fost întemeiat în baza prevederilor art. 243 alin. (1) lit. c), alin. (3) din Codul administrativ.

Poziția părților expusă în instanța de recurs:

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38 din Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere.

Astfel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ a notificat intimatul Ministerul Justiției al Republicii Moldova, care la 26 august 2024, a depus referință asupra recursului declarat de Cristea Pavel, prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 4 iulie 2024.

La 9 septembrie 2024, avocatul Iavorski-Baidaus Ana, acționând în interesele lui Cristea Pavel, a depus obiecții asupra referinței intimatului, indicând faptul că actele suplimentare prezentate de intimat ce ar confirma prezența la serviciu a Ministrei Justiției pe 20 mai 2024, de fapt confirmă absența acesteia de la serviciu. Este neîntemeiată afirmația Ministerului Justiție asupra lipsei motivului de suspendare a actului administrativ. În speță, deja a survenit pericolul iminent prin faptul că recurentul Cristea Pavel a depus cerere și a candidat pentru ocuparea unei funcții vacante în cadrul Inspectoratului Național de Probațiune, trecând proba scrisă, fiind admis la proba interviu. Însă, a fost respinsă candidatura lui Cristea Pavel din motiv că acesta a fost concediat drept rezultat al aplicării sancțiunii disciplinare „destituirea din funcție". În situația în care se va constata ilegalitatea ordinului nr. 120-p din 20 mai 2024, Cristea Pavel nu își va putea revendica dreptul de a fi numit în funcție publică la concursul la care a trecut proba scrisă și a fost respins doar pe motivul existenței ordinului contestat.

Admisibilitatea recursului:

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 30 iulie 2024, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, recursul a fost repartizat spre examinare în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Mîra Ghenadie.

În conformitate cu art. 241 din Codul administrativ, „*încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*".

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, „*recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul*".

Completul judiciar stabilește că, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani a emis încheierea recurată la 4 iulie 2024, fiind notificată părții recurente la 8 iulie 2024 (f.d. 82). Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios

administrativ consideră recursul declarat de Cristea Pavel la 16 iulie 2024, ca fiind depus în termenul prevăzut de Lege.

La fel, se reține că, recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

Totodată se atestă că, avocatul Iavorski-Baidaus Ana, acționând în interesele lui Cristea Pavel a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei în conformitate cu prevederile art. 2 al Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de Cristea Pavel.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, „*instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces*”.

Completul judiciar nu a identificat necesitatea citării părților pentru audieri orale, constatând posibilă soluționarea recursului în baza opiniilor scrise ale participanților și lucrărilor dosarului.

Aprecierea instanței de recurs:

Subsumând normele procesuale și starea de fapt constatată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, din considerentele ce urmează.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Codul administrativ, „*examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul. Instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces*”.

Din materialele cauzei rezultă că, la 29 mai 2024, Cristea Pavel a depus cerere către Ministerul Justiției cu privire la suspendarea executării ordinului nr.120-p din 20 mai 2024, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ.

Se reține că, cererea cu privire la suspendarea ordinului nr.120-p din 20 mai 2024 a fost depusă la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, iar, anterior, reclamantul Cristea Pavel s-a adresat cu cerere prealabilă autorității publice competente la 20 mai 2024, însă autoritatea publică învestită cu soluţionarea cererii prealabile prin răspunsul nr. 09/4792 din 23 mai 2024 a respins solicitarea privind suspendarea actului administrativ.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 4 iulie 2024, s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de Cristea Pavel către Ministerul Justiției cu privire la suspendarea executării ordinului nr. 120-p din 20 mai 2024, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ.

Instanța de recurs, stabilind starea de fapt și de drept, verificând în raport cu prevederile cadrului legal pertinent legalitatea şi temeinicia încheierii primei instanţe,

constată că aceasta este întemeiată, or, potrivit art. 3 din Codul administrativ, „*legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept*”.

În corespundere cu art. 214 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, „*suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ.* ***Reclamantul poate solicita instanţei de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluţionarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluţionat cererea de suspendare în termenul stabilit la art.172 alin.(3)****. Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art.172 alin.(2). Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere. Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art.177 alin.(2) din Codul de procedură civilă nu se aplică*”.

În interpretarea corectă a normei enunțate, instanța de recurs reține că, prin reglementările art. 214 din Codul administrativ, legislatorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității – suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Astfel, suspendarea reprezintă operaţia de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea actelor administrative reprezintă o garanţie a asigurării legalităţii, ce intervine însă în cazuri de excepţie, în situaţii limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare) fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie acordată de instanță pe probleme administrative, atunci când o instanță este sesizată cu o contestație referitoare la un act administrativ, iar instanța nu a pronunțat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiași instanțe sau unei alte instanțe competente să ia măsuri de protecție provizorie împotriva actului administrativ, că în decizia privind acordarea protecției provizorii solicitantului, instanța trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți, inclusiv faptul că în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune și că acestea ar putea fi remediate cu dificultate și dacă există un caz prima-facie împotriva valabilității actului.

Din conținutul Recomandării abordate se desprinde că măsurile de protecție provizorie dispuse de către instanța competentă pot lua forma de suspendare a executării actului administrativ, în întregime sau parțial, prin care se dispune în totalitate sau parțial restabilirea situației care a existat la momentul adoptării actului administrativ sau la orice modificare ulterioară și de impunere asupra administrației a oricărei obligații

corespunzătoare, iar măsurile de protecție provizorie nu pot aduce în nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de către instanța sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.

Totodată, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. Se mai reține că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.

Conform art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, „*motivele suspendării sunt:*

a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil".

Din sensul normei enunțate, rezultă că legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi suspendat doar în două condiții care nu urmează a fi îndeplinite cumulativ, și anume: în cazul confirmării incontestabile a existenţei unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, instanța de recurs reține că, la dispunerea suspendării actului administrativ, urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

La rândul său, atât existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât şi prejudiciul a cărui iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, aşadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existența acestor condiţii nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Prin urmare, legislatorul a conferit instituției procesuale de suspendare a actului administrativ - un caracter preventiv, în scopul evitării efectelor vătămătoare ale actului a cărui legalitate este pusă în discuţie, scop care nu ar fi putut fi atins în ipoteza în care norma s-ar fi referit doar la o pagubă actuală. De altfel, iminenţa pagubei cu toate că se prezumă, trebuie și dovedită de către persoana care a solicitat suspendarea executării actului administrativ, instanța de judecată urmând să aprecieze rațional cu privire la aceasta.

La caz, Completul judiciar reține că, prin ordinul nr.120-p din 20 mai 2024 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare și încetarea raporturilor de serviciu ale dlui Pavel Cristea", s-a ordonat:

„*1. Domnului Pavel Cristea, director adjunct al Inspectoratului Național de Probațiune, se aplică sancțiunea disciplinară „destituirea din funcție" pentru refuzul*

nejustificat de a îndeplini sarcinile şi atribuţiile de serviciu, precum şi dispoziţiile conducătorului, pentru acţiunile care aduc atingere prestigiului autorităţii publice în care activează, pentru încălcarea normelor de conduită a funcţionarului public şi pentru încălcarea prevederilor referitoare la obligaţii (...) stabilite de lege.

2. Raporturile de serviciu ale dlui Pavel Cristea încetează, prin destituire, din data de 20 mai 2024, în conformitate cu art. 64 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public.

3. Inspectoratul Naţional de Probaţiune va achita dlui Pavel Cristea drepturile salariale ce se cuvin, după cum urmează:

- salariul pentru perioada efectiv lucrată în luna mai 2024;

- compensaţia pentru concediul de odihnă anual nefolosit (23 zile calendaristice) pentru perioada de muncă: 19.03.2024-20.05.2024.

4. Se pune în sarcina dlui Pavel Cristea depunerea declaraţiei de avere şi interese personale (în termen de 30 zile de la data încetării raporturilor de serviciu), precum şi restituirea dispozitivului destinat aplicării semnăturii digitale.

5. Prezentul ordin poate fi contestat la Judecătoria Chişinău, sediul Râşcani, în termen de 30 de zile de la data comunicării, potrivit prevederilor Codului administrativ.

6. Prezentul ordin se va aduce la cunoştinţa dlui Pavel Cristea în termen de până la 5 zile de la data emiterii".

Totodată, prin ordinul nr. 129-p din 23 mai 2024 „Cu privire la încetarea raporturilor de serviciu ale dlui Pavel Cristea", în temeiul art. 64 alin. (3) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public, pct. 9 subpct. 11) din Regulamentul cu privire la organizarea şi funcţionarea Ministerului Justiţiei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 698/2017, precum şi având în vedere că la data de, 20 mai 2024, data destituirii din funcţie, stabilită în Ordinul ministrului justiţiei nr. 120-p din 20 mai 2024 cu privire la aplicarea sancţiunii disciplinare şi încetarea raporturilor de serviciu ale dlui Pavel Cristea, raporturile de serviciu ale dlui Pavel Cristea, potrivit informaţiei prezentata de dl Andrei Iavorschi, director al Inspectoratului Naţional de Probaţiune, sunt suspendate în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor în legătură cu boala, *inter alia*, s-a ordonat:

„*1. Raporturile de serviciu ale dlui Pavel Cristea încetează, prin destituire, în prima zi lucratoare de reîncadrare în funcţia publică, după încetarea motivului care a provocat suspendarea raporturilor de serviciu*".

Astfel, analizând materialele cauzei în coraport cu cadrul legal analizat mai sus şi argumentele recurentului invocate în vederea susţinerii solicitării sale privind dispunerea suspendării executării actului administrativ, Completul de contencios administrativ concluzionează asupra faptului că instanţa de fond corect a respins cererea cu privire la suspendarea ordinului nr.120-p din 20 mai 2024 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare și încetarea raporturilor de serviciu ale dlui Pavel Cristea", or, în speţă, existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ contestat, nu a fost

argumentată şi nici probată în regim suficient de obiectiv şi convingător, or, sarcina probațiunii în acest sens revine nemijlocit recurentului.

Cu referire la primul temei prevăzut de legislator - *existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului defavorabil*, Completul de judecată reţine că, prin noţiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înţeleg acele circumstanţe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond şi se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

Acest raționament, se desprinde din faptul că, ilegalitatea actului administrativ individual, este una din condițiile cumulative de admitere a acţiunii în contestare.

În privința acestei condiții de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil, rezultă că ilegalitatea actului administrativ individual, vizează două dimensiuni ale legalităţii, opusul ilegalităţii fiind legalitatea procedurală (formală) şi legalitatea materială.

Totodată, pentru a înlătura chiar şi temporar regula executării imediate a actului administrativ, prin suspendarea acestuia, instanţa nu poate aprecia discreţionar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumţiei de legalitate, fără a analiza pe fond conţinutul actului administrativ. Dar, probe la dosar în acest sens, lipsesc.

Sub acest aspect, Completul de judecată constată inexistența unor elemente ce ar institui evident şi fără depășirea limitelor fondului cauzei suspiciuni serioase şi rezonabile privind ilegalitatea actului administrativ defavorabil, pe care reclamantul l-a contestat. Or, clarificarea acestor suspiciuni ar putea fi realizată doar în urma unei analize în fond a pretențiilor privind anularea actului administrativ supus contestării.

Astfel, cu referire la argumentul recurentului privind existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil rezultate din faptul că „*ordinul contestat a fost emis în timp ce Ministra Justiției se afla în deplasare, iar reclamantul se afla în concediul medical*”, Completul judiciar reține că argumentul dat este neîntemeiat, or, la 23 mai 2024 a fost emis ordinul Ministrului Justiției nr. 129-p prin care s-a dispus că raporturile de serviciu ale dlui Cristea Pavel încetează, prin destituire, în prima zi lucrătoare de reîncadrare în funcția publică, după încetarea motivului care a provocat suspendarea raporturilor de serviciu, iar, la rândul său, ilegalitatea propriu zisă actului administrativ individual defavorabil, este o chestiune de fond și se verifică în cadrul dezbaterilor judiciare.

Prin urmare, având în vedere că, examinarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului cauzei, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenței dreptului, instanța de recurs conchide că în prezenta speță în limitele necesare examinării cererii de suspendare, nu s-au constatat obiectiv suspiciuni serioase şi rezonabile privind ilegalitatea ordinului nr.120-p din 20 mai 2024.

În cazul *pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile* prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, se reține că pentru

a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată, trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum și faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

La acest capitol, Completul judiciar precizează că, prejudiciul ireparabil presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care prin aducerea la îndeplinire i-ar produce reclamantului un prejudiciu imposibil de înlăturare în ipoteza anulării actului, or, prevenirea unui prejudiciu ireparabil presupune evitarea unui prejudiciu material viitor și previzibil, care ulterior, după adoptarea hotărârii, nu ar putea fi îndeplinit.

Astfel, Completul judiciar reține că, instanța de fond corect a concluzionat că, în prezentul litigiu nu există nici motivul alternativ de suspendare prevăzut la art. 172 alin. (2), lit. b) din Codul administrativ - *existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil*. Aceasta, deoarece existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil nu a fost argumentată şi nici probată în regim suficient de obiectiv şi convingător. Or, argumentele recurentului cu referire la îngrădirea dreptului de angajare și exercitare a unei funcții publice, lipsind reclamantul de venituri necesare pentru întreținerea familiei sale, sunt neîntemeiate, iar în speță dedusă judecății nedispunerea suspendării actului contestat nu ar duce la cauzarea unor daune sau prejudicii ireparabile.

Sub acest aspect, se notează că, Cristea Pavel nu a prezentat probe exhaustive din conținutul cărora să rezulte o atare concluzie, inclusiv o sinteză de ansamblu a situației sale financiare, sursele de venit ale familiei, patrimoniul său și al membrilor de familie.

În același context, cu referire la argumentul recurentului cu privire la lipsa sursei de venit în legătură cu emiterea actului administrativ contestat, Completul de judecată consideră că acest temei nu poate fi considerat ca existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrative individual defavorabil, or, în cazul depunerii unei acțiuni în contențios administrativ și ulterior, emiterii de către instanța de judecată a unei hotărârii de admiterea a acțiunii, Cristea Pavel se va considera repusă în toate drepturile sale. Mai mult, însăși reclamantul descrie pretinsul prejudiciu ca fiind reparabil prin posibilitatea de a încasa plățile salariale pentru perioada în care a fost destituit din funcție.

Celelalte argumente invocate de reclamant în susținerea temeiului de suspendare prevăzut de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, urmează a fi lăsate fără apreciere, întrucât acestea presupun cercetarea în profunzime a fondului cauzei, nu se circumscriu condiției referitoare la existența unui caz bine justificat, deoarece în speță, acestea se referă la fondul cauzei.

Mai mult, Completul de judecată menționează că fiecare act administrativ se bucură de prezumția de legalitate, de prezumția de veridicitate şi prezumția de autenticitate, de unde decurge principiul că actul administrativ este executoriu din oficiu (*executio ex officio*) şi imediat, el fiind însuși titlu executoriu, fără a mai fi nevoie de învestirea lui cu formulă executorie, atât timp cât judecătorul nu a intervenit pentru a paraliza executarea sau pentru a-l anula.

Ca urmare, se atestă că în speță nu sunt îndeplinite condiţiile de suspendare a actului administrativ individual defavorabil contestat, și anume existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil şi/sau paguba iminentă, condiţii prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ.

Deci, analizând materialele cauzei în coraport cu argumentele recurentului invocate în vederea susținerii solicitării sale privind dispunerea suspendării executării actului administrativ contestat, Completul de contencios administrativ concluzionează asupra faptului că instanţa de fond corect a respins cererea cu privire la suspendarea ordinului nr.120-p din 20 mai 2024 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare și încetarea raporturilor de serviciu ale dlui Pavel Cristea”, or, la depunerea cererii privind suspendarea executării actului administrativ nu s-au identificat și justificat suficient de clar și efectiv acele circumstanţe care ar impune necesitatea instituirii garanției de asigurare a legalității prin suspendarea executării actului administrativ menționat.

Reieşind din cele expuse mai sus şi ţinând cont de faptul că soluția adoptată de instanţa de fond este una legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către recurentul Cristea Pavel și reprezentantul acestuia, avocatul Iavorski-Baidaus Ana au fost calificate de Completul judiciar ca fiind lipsite de suport probatoriu, instanța de recurs concluzionează despre faptul că recursul declarat este neîntemeiat, motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând integral încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Râșcani din 4 iulie 2024.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de Cristea Pavel.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 4 iulie 2024, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de Cristea Pavel către Ministerul Justiției cu privire la suspendarea executării ordinului nr. 120-p din 20 mai 2024, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Dașchevici Grigore